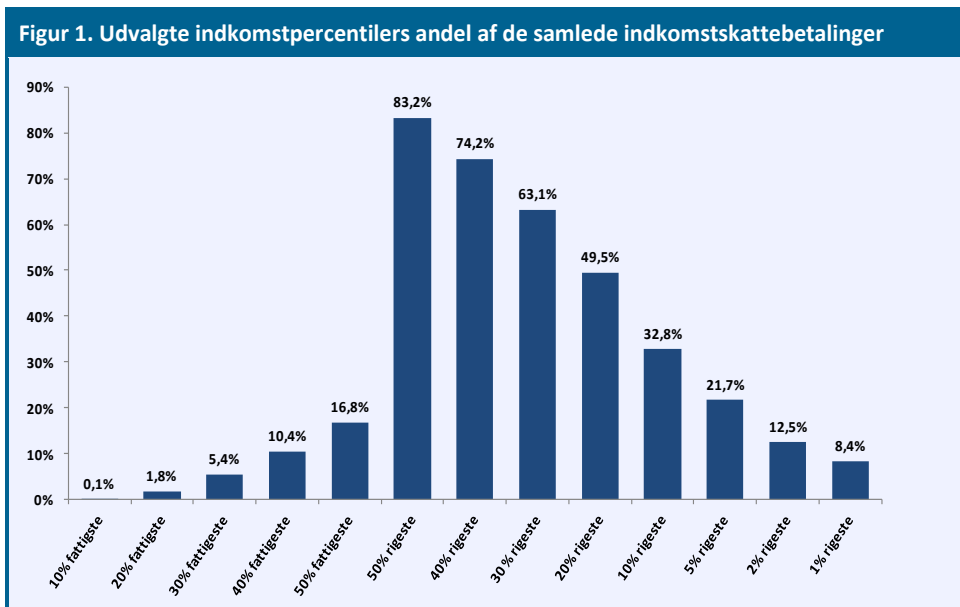

De 1 procent rigeste betaler 8,4 procent af alle indkomstkatterne – millionærskatten ændrer ikke meget

Det fremføres fra S og SF, at der skal indføres en millionærskat (6 pct. af indkomsten over 1 mio. kr.), så den rigeste del af befolkningen kommer til at betale mere i skat. Imidlertid er det sådan, at den rigeste del af befolkningen i forvejen betaler meget i skat: Den ene procent af befolkningen, der tjener flest penge, betaler 8,4 pct. af indkomstkatterne (herunder arbejdsmarkedsbidrag). De 20 pct. rigeste i Danmark betaler ca. 50 pct. af alle indkomstkatter i Danmark. Derimod betaler de 10 pct. fattigste i Danmark blot 0,1 pct. af skatterne, mens de 25 pct. fattigste betaler 3,4 pct. af skatterne. Indføres millionærskatten vil det betyde, at skattebetalingen fra den 1 pct. rigeste del af befolkningen øges fra 8,4 til 8,7 pct. af alle indkomstkatter. Millionærskatten vil indebære, at marginalsatten øges fra 56 til 61,6 pct. Indregnes afgiftstrykket fås derved en sammensat øverste marginalsat på 71 pct. Indføres millionærskatten, reduceres Gini-koefficienten (et mål for uligheden) fra 24,4 til 24,32. Dvs. næsten ingen ændring. Til sammenligning faldt Gini-koefficienten fra 25,6 i 2008 til 24,4 i 2009 (dvs. et fald på 1,2 pct.point - 15 gange så meget som effekten af millionærskatten). Faldet i Gini-koefficienten i 2009 skyldes i høj grad lavkonjunkturen, der reducerede bl.a. boligpriser og aktiekurser i 2009.

Skatteministeriet har opgjort, hvor meget forskellige indkomstgrupper betaler af de samlede indkomstkatter (kommune- og kirkeskat, bund- og topskat, AM-bidrag samt aktieindkomstskat). De samlede indkomstkatter udgør 386 mia. kr. Af beregningerne fremgår det, at de 1 pct. rigeste (gennemsnitsindkomst på 1,6 mio. kr.) betaler 8,4 pct. af alle indkomstkatterne eller 32,5 mia.kr. Dette svarer til finansieringen af ca. 60.000 offentligt ansatte eller de samlede offentlige udgifter til kontanthjælp og dagpenge (17,9 + 13,4 mia.kr.)¹.

De 20 pct. rigeste betaler ca. 50 pct. af indkomstkatterne. Derimod betaler de 10 pct. fattigste skatteydere i Danmark blot 0,1 pct. af skatterne, mens de 25 pct. fattigste betaler 3,4 pct. af skatterne, se figur 1.

Anm.: Lovmodelberegninger på en stikprøve på ca. 3,3 pct. af befolkningen i 2007 fremskrevet til 2010 med december 2009-forudsætninger.

Kilde: Skatteministeriet

¹ Økonomisk Redegørelse august 2011, Finansministeriet.

De mest vellønnede betaler altså mere end otte gange mere i skat, end hvis skattebyrden var fordelt ligeligt på alle skatteborgere uafhængigt af indtægt.

S og SF foreslår, at der skal indføres en millionærskat på 6 pct., der skal betales af indkomst ud over 1 million kroner. Det vil øge den øverste marginalskat på lønindkomst fra 56 til 61,6 pct. Indregnes afgifter vil den sammensatte marginalskat komme op på 71 pct. S og SF forventer, at millionærskatten skal indbringe 1,2 mia.kr. I givet fald vil de 1 pct. rigestes andel af de samlede skattebetalinger stige fra 8,4 til 8,7 pct.

Tabel 1. Gini-koefficienter, midt-2000

1 Danmark	0,23
2 Sverige	0,23
3 Luxembourg	0,26
4 Østrig	0,27
5 Belgien	0,27
6 Tjekkiet	0,27
7 Finland	0,27
8 Holland	0,27
9 Slovakiet	0,27
10 Frankrig	0,28
11 Island	0,28
12 Norge	0,28
13 Schweiz	0,28
14 Ungarn	0,29
15 Australien	0,30
16 Tyskland	0,30
17 Sydkorea	0,31
18 Canada	0,32
19 Grækenland	0,32
20 Japan	0,32
21 Spanien	0,32
22 Irland	0,33
23 New Zealand	0,34
24 Storbritannien	0,34
25 Italien	0,35
26 Polen	0,37
27 Portugal	0,38
28 USA	0,38
29 Tyrkiet	0,43
30 Mexico	0,47
OECD gennemsnit	0,31

Kilde: OECD

Regnestykket illustrerer, at selvom borgerne med de højeste indtægter betaler meget i skat både i gennemsnit og på marginalen, så er det trods alt kun en begrænset del af de samlede udgifter, som kan dækkes ved at beskatte højtlønnede. På trods af den betragtelige stigning i marginalskat for de højestlønnede medfører forslaget en relativ beskeden stigning i den i forvejen høje andel af de højestlønnedes skattebetaling. Meget store offentlige udgifter fører således til generelt høj beskatning af alle - inklusive dem med lavere og mellemindkomster

Det skal bemærkes, at det er meget tvivlsomt, om der kommer 1,2 mia. kr. i statskassen fra millionærskatten. Hvis man indregner den negative effekt på arbejdsudbuddet reduceres arbejdsudbuddet mærkbart. Millionærskatten vil også give en tilskyndelse til skatteplanlægning. F.eks. vil de der har mulighed for det (herunder selvstændige) selvsagt flytte rundt på deres indkomst mellem forskellige år for at undgå millionærskatten. Hertil kommer, at forhøjelsen af topskatten vil bidrage til, at højproduktive danskere i højere grad vælger at arbejde og bo i udlandet. Det reducerer også provenuet. Endvidere bliver det sværere at tiltrække dygtige udlændinge til det danske arbejdsmarked. Indregnes bl.a. disse faktorer, er det tvivlsomt om millionærskatten vil indbringe et merprovenu til staten².

I givet fald vil millionærskatten selvsagt heller ikke øge de højestlønnedes samlede andel af skattebetalingen.

Det skal også bemærkes, at Danmark ifølge OECD er det land i OECD, der har den laveste ulighed målt med Gini-koefficienten³, jf. tabel 1.

Effekten på Gini

Ses der på den seneste opgørelse af Gini-koefficienten fra Finansministeriet, så udgør Gini-koefficienten 24,4 i 2009. Indføres millionærskatten, så reduceres Gini-koefficienten fra

² Jf. CEPOS-notat ”Thornings millionærskat vil sende den samlede marginalskat over 70 pct.”, den 28. august 2009

³ Gini-koefficienten er et mål for graden af ulighed. I et samfund hvor alle indkomstmottagere har samme indkomst, er Gini-koefficienten nul. Jo mere ulige fordelingen er, jo større vil Gini-koefficienten være, maksimalt 100.

24,4 til 24,32. Dvs. næsten ingen ændring. Til sammenligning faldt Gini-koefficienten fra 25,6 i 2008 til 24,4 i 2009⁴ (dvs. et fald på 1,2 pct.point - 15 gange så meget som effekten af millionærskatten). Dette skyldes i høj grad lavkonjunktoren, der reducerede bl.a. boligpriser og aktiekurser i 2009.

⁴ Danmark I Den Globale Økonomi - Konkurrenceevneredegørelse 2011, Økonomi- og Erhvervsministeriet